

1190

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 16 sierpnia 1952 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jedlina” obszar lasu o powierzchni 45.64 ha w Leśnictwie Mienia Nadleśnictwa Państwowego Mińsk Mazowiecki, położony w miejscowości Mienia, gminie Ceglów, powiecie mińskomazowieckim, województwa warszawskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 53 l; 61 i 62 (całe); 63a, g, h; 70d; 71a, b, c, d; według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1947/48 — 1956/57.

Granice rezerwatu zostały oznaczone na odrysie mapy drzewostanowej uroczyska Huta Piaseczno Nadleśnictwa Mińsk Mazowiecki w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione jest:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów, złomów i drzew obumierających w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny; usuwanie drzew obumierających każdorazowo powinno być uzgodnione z konserwatorem przyrody,
- b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion jodły w ilościach niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezer-

wacie w miejscach, gdzie odnowienie naturalne jest niedostateczne;

- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
 - d) zbiór ściółki leśnej i pozyskiwanie żywicy oraz wykonywanie wszelkich innych czynności gospodarczych, z wyjątkiem stosowania koniecznych zabiegów pielęgnacyjnych dla korzystnego rozwoju podrostów jodłowych;
 - e) pasanie zwierząt gospodarskich;
 - f) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin;
 - g) niszczenie gleby;
 - h) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
 - i) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;
 - j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
 - k) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
 - l) przebywanie na terenie rezerwatu poza drogami i specjalnie w tym celu wyznaczonymi miejscami.
4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych lasu wielogatunkowego z udziałem jodły, występującej tu na północno-wschodniej granicy swego zasięgu.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: w z. T. Rykowski

1191

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOLEI

z dnia 7 lipca 1952 r.

w sprawie przepisów o otwieraniu i zamykaniu kolejowych przystanków osobowych

Na podstawie § 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie zakresu działania władz naczelných w dziedzinie komunikacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 14, poz. 111 i z 1952 r. Nr 13, poz. 79) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się Przepisy o otwieraniu i zamykaniu kolejowych przystanków osobowych, stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 listopada 1937 r. w sprawie wydania przepisów o otwieraniu nowych lub zamykaniu istniejących przystanków osobowych (Dz. Urz. M. K. Nr 62, poz. 526).

Minister Kolei: R. Strzelecki

Załącznik do zarządzenia Ministra Kolei z dnia 7 lipca 1952 r. (poz. 1191).

PRZEPISY O OTWIERANIU I ZAMYKANIU KOLEJOWYCH PRZYSTANKÓW OSOBOWYCH

§ 1. 1. Przepisy niniejsze mają zastosowanie przy otwieraniu nowych i zamykaniu istniejących przystanków osobowych na kolejach normalnotorowych użytku publicznego.

2. Przeniesienie przystanku osobowego na nowe miejsce należy traktować jak budowę nowego przystanku.

3. Przystanki osobowe są nazywane w dalszym ciągu krótko przystankami.

§ 2. 1. Przy budowie i odbudowie przystanków należy stosować podane w ust. 2 — 8 warunki techniczne.

2. Przystanki mogą być urządzone na pochyleniach nie większych niż 5‰ na kolejach znaczenia ogólnego i 7‰ na kolejach znaczenia miejscowego.

3. Należy unikać urządzania przystanków w miejscach załomu profilu podłużnego linii kolejowej.

4. Odległość nowego przystanku od sąsiednich stacji lub istniejących przystanków danego szlaku powinna być nie mniejsza niż 3 km.

5. Na liniach dwutorowych, w razie urzędzenia na przystanku peronów zewnętrznych, niezależnie od wzajemnego ich układu (na przeciwległe, rozsunięte itp.), należy ustawić na międzytorzu siatkę ochronną lub barierę wysokości co najmniej 1,50 m, aby uniemożliwić podróżnym wysiadanie z pociągów na międzytorze. Dla ustawienia siatki szerokość między osiami torów powinna wynosić co najmniej 4,50 m. W przypadku gdy perony są urządzone na nasypie wyższym niż 1 m, od strony stoku nasypu powinna być ustawiona siatka lub bariera ochronna.

6. Projekty przystanków powinny być opracowane zgodnie z przepisami projektowania i budowy kolei normalnotorowych użytku publicznego Nr D-16 i z przepisami projektowania stacji na kolejach normalnotorowych użytku publicznego Nr D-18 i powinny zawierać:

- 1) plan sytuacyjny projektowanego przystanku w podziale 1 : 1000 lub 1 : 2000, z oznaczeniem projektowanych torów; urządzeń kolejowych i budowli;
- 2) profil podłużny odcinka danego szlaku, pomiędzy sąsiednimi stacjami, w podziale poziomej 1 : 10000 i pionowej 1 : 1000 lub mniejszej;
- 3) kilka charakterystycznych przekrojów terenu przystanku;
- 4) projekty budynków w podziale 1 : 100 (rzut przyziemia, przekroje poprzeczne i 4 elewacje);
- 5) kosztorys budowy przystanku wraz z analizą cen.

7. W projekcie przystanku należy przewidzieć wszystkie potrzebne urządzenia, jak: poczekalnię dla podróżnych, kasę sprzedaży biletów, pomieszczenia dla kasjera, perony, ogrodzenia, ustępy o dwóch siedzeniach i z jamą betonową, tablice ostrzegawcze i z nazwą przystanku, oświetlenie peronów, wskaźniki W 5, oznaczające miejsce zatrzymania się czoła pociągu, wskaźniki W 17, sygnalizujące przystanek oraz potrzebny inwentarz.

8. W uzasadnionych przypadkach można zamiast poczekalni wybudować wiatę. Wielkość poczekalni i wiaty zależna jest od przewidywanego skupienia podróżnych.

§ 3. 1. Do obsługi przystanków wymagających wprowadzenia w pełnym zakresie odprawy podróżnych należy przydzielić kasjerów biletowych; na przystankach o słabszej frekwencji i o ograniczonym zakresie odprawy podróżnych wskazane jest zatrudnić jako sprzedawców biletów dróżników przejazdowych, nie wykorzystanych w pełni przy swoich czynnościach zasadniczych. Na przystankach o ograniczonym zakresie odprawy podróżnych

można również zatrudnić członków rodzin dróżników przejazdowych albo też członków rodzin innych pracowników kolejowych lub emerytów odpowiednio przeszkolonych i przeegzaminowanych, z którymi należy zawrzeć umowę o pracę w myśl zarządzenia b. Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 13 października 1949 r. nr K. P. III/2-2/49 wraz ze zmianami zawartymi w zarządzeniu Ministerstwa Kolei z dnia 19 października 1951 r. nr KOP 4a/02/222/51. Nie wolno otwierać przystanków bez obsługi podróżnych przez kasjerów czy sprzedawców biletów.

2. Dla wygody publiczności na przystankach może się odbywać odprawa bagażu na warunkach odprawy w pociągu, za opłatą na stacji przeznaczenia.

§ 4. 1. Inwestycje, związane z otwarciem przystanków będących obiektem powszechnego użytkowania, powinny być ujęte w planach inwestycyjnych Ministerstwa Kolei. Inwestycje te powinny być zgłaszane przy sporządzeniu rocznych planów inwestycyjnych w terminie i w formie określonej w obowiązującej instrukcji inwestycyjnej.

2. Wnioski dyrekcji okręgowej kolei państwowych o budowę przystanku powinny być oparte na badaniu technicznym i ekonomicznym oraz na opinii wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego, stwierdzającej konieczność budowy przystanku osobowego.

3. Przy badaniu technicznym należy brać pod uwagę:

- 1) warunki techniczne projektowania budowy przystanków;
- 2) przelotność linii kolejowych;
- 3) ilość pociągów mających się zatrzymywać na przystanku — z uwzględnieniem tylko koniecznej potrzeby (np. dojazdy pracowników, młodzieży szkolnej itp.);
- 4) zwiększenie czasu jazdy pociągów.

4. Przy badaniach ekonomicznych należy brać pod uwagę:

- 1) odległość projektowanego przystanku od sąsiednich stacji lub przystanków;
- 2) zaludnienie okręgu, ciężącego do projektowanego przystanku, gęstość zaludnienia na km²; miasta, miasteczka i inne osiedla w tym okręgu położone; zakłady przemysłowe i fabryki (rodzaj i rozmiar rocznej produkcji);
- 3) wystąpienia pisemne o otwarciu przystanku;
- 4) położenie i rodzaj dróg kołowych, prowadzących od projektowanego przystanku do sąsiednich stacji i większych osiedli;
- 5) przewidywaną ilość podróżnych i bagażu na projektowanym przystanku, przeciętnie dziennie oraz w ciągu roku kalendarzowego;
- 6) przewidywane koszty budowy i utrzymania (osobowe i rzeczowe) projektowanego przystanku;
- 7) przewidywaną rentowność przystanku.

5. Przy obliczaniu rentowności projektowanego przystanku należy uwzględniać dochód brutto, tj. ogólną sumę, którą będzie można uzyskać ze sprzedaży biletów

podróżnym, wyjeżdżającym z tego przystanku. Do rozchodów należy zaliczać wydatki osobowe i rzeczowe na obsługę i utrzymanie przystanku, a mianowicie: utrzymanie personelu obsługującego przystanek, koszty opalu, oświetlenia, naprawy i utrzymania w czystości przystanku oraz rozchody związane z zatrzymywaniem się i ruszaniem pociągów na tym przystanku.

6. Wnioski o otwarcie nowych przystanków, napływające w okresie realizacji planu inwestycyjnego danego roku, mogą być przyjęte do planu inwestycyjnego na rok następny dopiero po przeprowadzeniu badań technicznych i ekonomicznych z wynikiem pozytywnym i po uzgodnieniu przez wojewódzką komisję planowania gospodarczego.

7. Roboty związane z uruchomieniem przystanku wykonywa właściwa dyrekcja okręgowa kolei państwowych.

8. Otwarcie przystanku może nastąpić dopiero po komisyjnym zbadaniu i odebraniu wykonanych robót.

9. Koszty utrzymania nowootwieranych przystanków ponoszą Polskie Koleje Państwowe.

§ 5. 1. Zatwierdzanie projektów przystanków dokonuje się w trybie ustalonym do zatwierdzania dokumentacji technicznej.

2. Decyzja co do ustalenia nazwy przystanku należy do Ministerstwa Kolei. Wnioski w tej sprawie przedstawia dyrekcja okręgowa kolei państwowych Ministerstwu Kolei (Departament Handlowo-Taryfowy).

§ 6. Decyzja co do zamknięcia przystanku o słabej frekwencji należy do kompetencji dyrektora okręgu kolei państwowych po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego.

§ 7. 1. Dyrekcje okręgowe kolei państwowych powinny nadsyłać do Ministerstwa Kolei (Departament Handlowo-Taryfowy) zawiadomienia o otwarciu lub zamknięciu przystanku przynajmniej na dwa miesiące przed terminem otwarcia lub zamknięcia w celu ogłoszenia we właściwym czasie zmian w spisie stacji i wykazie odległości taryfowych.

2. Zawiadomienia te powinny zawierać dane o terminie otwarcia bądź zamknięcia przystanku, o zakresie czynności ekspedycyjnych przystanku oraz wykaz odległości taryfowych.

1192

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 16 sierpnia 1952 r.

w sprawie rozpoczęcia działalności Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Łączności.

Na podstawie § 4 uchwały Nr 442 Prezydium Rządu z dnia 24 maja 1952 r. w sprawie utworzenia w Ministerstwie Poczty i Telegrafów Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Łączności (Monitor Polski Nr A-48, poz. 656) zarządza się, co następuje:

§ 1. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Łączności rozpoczyna działalność z dniem 1 lipca 1952 r.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1952 r.

Minister Poczty i Telegrafów: w z. W. Billig

Łączono z polecenia Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa ul. Bracka 20a.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw P. R. M. Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki”. Księgarnia Prawno-ekonomiczna pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu Sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipoteka), w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu